

Nu este acesta tâmplarul?

Marcu 6.3

Elmo Clair Hadley

© EPV, Online începând de la: 13.03.2019, Actualizat: 13.03.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Marcu 6.3

Marcu 6.3: Nu este acesta tâmplarul, fiul Mariei și frate al lui Iacov, și al lui Iose, și al lui Iuda, și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici, la noi? Și se poticneau de El.

Cât de mult timp din viața noastră este folosit pentru lucrul nostru zilnic și obligațiile noastre! Uneori devenim obosiți și suntem sătui de a face zilnic aceleași lucruri. Dar s-ar putea să fim însuflețiți de un duh de ambiție să realizăm ceva în lumea aceasta; atunci suntem în pericol să ne dedicăm așa de mult lucrului nostru sau afacerilor noastre, că aproape nu mai rămâne timp pentru Domnul și interesele Lui.

Atitudinea corectă este foarte importantă

Ce atitudine ar trebui să aibă creștinul credincios față de lucrul său sau față de afacerile sale și în ce duh ar trebui el să îndeplinească obligațiile lui zilnice? Răspunsul corect la această întrebare este de mare importanță pentru fiecare creștin credincios, căci el are efect direct nu numai asupra măsurii de bucurie, de care el are parte acum în viața lui, ci și asupra răsplătirii, pe care el o va primi în viața viitoare.

Prin predica apostolului Pavel în Corint au fost salvați mulți oameni din tot felul de legături, bogați și săraci, sclavi și liberi, căsătoriți și necăsătoriți, iudei și păgâni. Cu o singură frază scurtă apostolul inspirat de Dumnezeu le dă un sfat, care reglementează orice problemă care poate apărea în profesie sau la lucrul unui creștin credincios: „Fiecare, fraților, în ce a fost chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu” (1 Corinteni 7.24). Cât de simplu, și totuși cât de bogat în conținut și ce ușor de înțeles sunt aceste cuvinte: „în aceea să rămână cu Dumnezeu.”

Dacă tu ești cu adevărat creștin, și nu numai cu numele, atunci Dumnezeu a intrat în viața ta într-un mod foarte real. Ca și creștin ar trebui acum să pui pe Dumnezeu în orice detaliu al vieții tale zilnice și al lucrului tău, și în tot ce faci să rămâi în legătură cu Dumnezeu. Oricare ar fi lucrul tău, „rămâi în el cu Dumnezeu”.

Cât de mult ar schimba total aceste cinci cuvinte „rămâi în el cu Dumnezeu”, dacă ele ar fi puse cu adevărat pe inimă, atitudinea unor creștini credincioși în lucrul lor, în afacerile lor și lucrul lor zilnic obișnuit. I-ar scoate din domeniul plictiseli și al monotoniei chinuitoare și i-ar înălța în împărăția părtășiei minunate cu Dumnezeu și într-o sferă de slujire, în care Dumnezeu i-a așezat, pentru ca natura divină, pe care Dumnezeu le-a dăruit-o (2 Petru 1.4) să lumineze strălucitor pe locul unde ei stau. Dumnezeu l-a așezat pe creștinul credincios tocmai în sarcinile lui zilnice, pentru ca el să-L glorifice și „să împodobească învățătura Dumnezeului nostru Mântuitor” (Tit 2.10) în toate „ca robi ai lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet” (Efeseni 6.6).

Unii par să gândească, că singura cale de a sluji lui Hristos constă în a deveni predicator sau să mergi ca misionar în străinătate sau să te angajezi într-o activitate bisericească. Să citim rar și atent următoarele locuri din Cuvântul lui Dumnezeu:

- **1 Corinteni 7.24:** Fiecare, fraților, în ce a fost chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu.
- **1 Petru 2.12,15,16:** ... având o purtare bună între națiuni, pentru ca, în ceea ce vorbesc împotriva voastră ca de niște răufăcători, prin faptele voastre bune la care sunt martori, să-L glorifice pe Dumnezeu în ziua cercetării. Pentru că așa este voia lui Dumnezeu, ca, făcând binele, să reduceți la tăcere neștiința oamenilor fără minte; ca fiind liberi, dar nu având libertatea ca învelitoare a răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.
- **Matei 5.16:** Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă lucrările voastre cele bune și să-L glorifice pe Tatăl vostru care este în ceruri.
- **Tit 2.9,10:** Robii să fie supuși stăpânilor lor, să fie plăcuți în toate, necontrazicând, nefurând, ci arătând toată buna credincioșie, ca în toate să împodobască învățătura Dumnezeului nostru Mântuitor.
- **Efeseni 6.5-8:** Robilor, ascultați de stăpânii pământești, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca de Hristos, nu în slujire de ochii lor, ca unii care caută să placă oamenilor, ci ca robi ai lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet, slujind cu bunăvoință ca Domnului, și nu ca oamenilor, știind că orice bine va face fiecare, aceasta va primi de la Domnul, fie rob, fie liber.

Modelul nostru

Te-ai ocupat tu cu gândul, câți ani a petrecut Isus în atelierul de tâmplărie? Fiul lui Dumnezeu, care a întemeiat la început pământul și a cărui lucrare a mâinilor Sale sunt cerurile (Evrei 1.10; Ioan 1.3,10) a lucrat mulți ani ca „tâmplar” în Nazaret.

Citim despre El, pe când avea doisprezece ani: „Și a coborât cu ei [Iosif și Maria] și a venit la Nazaret și le era supus” (Luca 2.51). Iosif era tâmplar (Matei 13.55) și în Marcu 6.3 Isus Însuși este numit „Tâmplar”. Avea aproximativ treizeci de ani când a început slujba Sa publică (Luca 3.23). Astfel El a fost cel puțin optsprezece ani, dacă nu mai mult, în Nazaret, și se pare că cea mai mare parte din acest timp a petrecut-o lucrând ca tâmplar. Când El a venit la Nazaret în primele luni ale activității Lui publice, oamenii din Nazaret nu L-au numit cu Numele Lui, ci L-au numit „Tâmplarul”.

Gândește-te la faptul că Fiul lui Dumnezeu a lucrat mulți ani ca tâmplar! Ți-ai putea imagina că El a făcut această lucrare fără băgare de seamă, de formă, numai să câștige bani, așa cum fac mulți astăzi? A considerat El munca Lui plictisitoare, a simțit-o El ca fiind grea, supărătoare? Era El nefericit la lucrul Său? Nu, cu siguranță nu. El a făcut voia Tatălui Său din toată inima. Munca aceasta era voia Tatălui Său, și aceasta era singurul lucru care avea importanță pentru El. Munca aceasta era bucuria inimii Lui, deoarece ea era voia Tatălui Său; căci El spune ucenicilor Săi: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui” (Ioan 4.34).

Cum stau lucrurile cu tine? Este și bucuria ta, să faci simplu voia Lui? Dacă este așa, atunci nu contează ce natură are activitatea ta sau unde te-a pus Dumnezeu – tu poți savura la lucrul tău părtășia prețioasă cu Domnul în glorie și astfel „rămâi cu Dumnezeu”.

Sunt sigur, că aici este unul din motivele pentru care astăzi așa de mulți creștini suferă secetă spirituală și lipsă de bucurie. Ei nu rămân cu Dumnezeu în lucrul lor sau în afacerea lor. Ei nu fac lucrul lor „în simplitatea inimii, ca pentru Hristos” și „ca robi ai lui Hristos, făcând din inimă voia lui Dumnezeu”, ci gândesc numai la ei înșiși sau fac lucrul „de ochii oamenilor, ca unii care caută să placă oamenilor”.

Să ne schimbăm atitudinea și motivele cu privire la munca noastră așa fel ca noi s-o facem din inimă, ca pentru Hristos. Atunci vom recolta deja aici bucurie și o răsplată deplină, când vom fi la Domnul.

Tradus de la: [Ist dieser nicht der Zimmermann](#)

Titlul original: „Ist dieser nicht der Zimmermann?“
Din periodicul *Hilfe und Nahrung*, editura Ernst-Paulus-Verlag, 1984, pag. 365–369

Traducere: Ion Simionescu